N O R A K S T S
Lieta Nr.A42871609
A3828-10/6

S P R I E D U M S
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 29.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese E.Apīne,
rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.D.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 30.jūnija lēmuma Nr.D57/10-6/2621 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 30.jūnija lēmumu Nr.D57/10-6/2621 (turpmāk arī – Lēmums) *(lietas 25.-28.lapa)* atstāts negrozīts 2009.gada 25.maijā pieņemtais lēmums par administratīvā pārkāpuma protokola – paziņojuma Nr.D57 107596336 piemērošanu *(lietas 29.lapa),* ar kuru *A.D.* (turpmāk arī – pieteicējs) saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149^{10}.panta piektās daļas 6.punktu, piemērojot administratīvo sodu – naudas sodu Ls 30.

[2] Savā pieteikumā tiesai pieteicējs paskaidro, ka 2009.gada 25.maijā bija apturējis sev piederošo automašīnu BMW, ar valsts numura zīmi */reģistrācijas numurs/* pie Rīgas rajona tiesas Aiviekstes ielā 5, lai izlaistu pasažieri un izkrautu atvesto kravu, proti, lai izlaistu uz tiesu atvesto kolēģi un palīdzētu uznest atvestos dokumentus (piecas vai sešas mapes ar dokumentiem). Minētā procedūra neaizņēma vairāk kā 5 minūtes un pieteicējs ievēroja visas ceļu satiksmes noteikumu prasības.

Pieteicējs uzskata, ka vispirms bija jāvērtē vai transportlīdzeklis ir bijis apturēts, pārkāpjot ceļu satiksmes noteikumu prasības, un tikai tad, ja minētais apstiprinās, jāvērtē, vai transportlīdzeklis bijis apstājies vai novietots stāvēšanai.

Lēmums pieņemts, pamatojoties uz to, ka inspektora ieskatā transportlīdzeklis BMW, ar valsts numura zīmi */reģistrācijas numurs/* bija novietots stāvēšanai Rīgā, Aiviekstes ielā pie Lomonosova ielas 8, neievērojot 3 m attālumu līdz 920.ceļa apzīmējumam. Nekādi mērījumi šajā sakarā nav veikti, bet policijas viedoklis, ka automašīna acīmredzami un nepārprotami ir novietota stāvēšanai, sodīšanai nav pietiekams. Vainai ir jābūt nepārprotami pierādītai un jebkuras šaubas tulkojamas par labu personai. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma lietvedība ir izbeidzama saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu.

Noskaidrojot, vai transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai vai apstājies, ir pamatots viedoklis, ka pieteicējs nebija novietojis automašīnu stāvēšanai. Pieteicējs jau sākotnēji norādīja, ka vadītāja neatrašanās pie automašīnas iemesls ir tas, ka pieteicējs palīdzēja kolēģim uznest dokumentu mapes, kas aizņēma ne vairāk kā 5 minūtes. Kravas izkraušana neaprobežojas ar kravas novietošanu uz ietves, jo tā arī ir kaut kur jānogādā. Ja krava piecu minūšu laikā tiek nogādāta adresātam, tā pieteicēja ieskatā ir apstāšanās.

Savukārt saskaņā ar LAPK 149[10].panta otrās daļas 3.punktu par apstāšanos vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturēto transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Ņemot vērā minēto, pieteicējs ar Lēmumu ir sodīts par administratīvo pārkāpumu, ko nav izdarījis. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma lietvedība ir izbeidzama saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu un saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 86.panta pirmo daļu adresātam nelabvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu var atcelt jebkurā brīdī *(lietas 3.-5.lapa)*.

2009.gada 26.augustā pieteicējs iesniedza pieteikuma papildinājumus, kuros norādīja, ka ir veicis naudas soda apmaksu, lai varētu veikt transportlīdzekļa tehnisko apskati. Tāpēc pieteikums tiek papildināts ar prasījumu par pienākuma uzlikšanu atbildētājam atmaksāt pieteicējam samaksātos Ls 30 *(lietas 14.lapa)*.

[3] 2010.gada 27.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk arī – atbildētājs) rakstveida paskaidrojums par pieteikumu. Atbildētājs uzskata, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

Lietā nav strīda, kur pieteicēja automašīna atradās 2009.gada 25.maijā. No lietas materiāliem atbildētājs secina, ka automašīna bija novietota uz ielas braucamās daļas, pārkāpjot Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 135.punkta 135.4.apakšpunktu, kas nosaka, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

Ceļu satiksmes noteikumos 3 metru ierobežojums ir noteikts ar mērķi, lai transportlīdzekļa stāvēšanas gadījumā, ievērojot transportlīdzekļu gabarītus, to būtu iespējams apbraukt, nepārkāpjot CSN. Faktu, ka pieteicēja transportlīdzeklis bija novietots pretēji CSN prasībām un traucēja citiem transportlīdzekļu vadītājiem, pierāda fotogrāfijas, kurās citi transportlīdzekļu vadītāji, apbraucot pieteicēja transportlīdzekli, spiesti pārkāpt CSN.

Atbildētājs kritiski vērtē apgalvojumu, ka pieteicēja transportlīdzeklis bija apstādināts, nevis novietots stāvēšanai, un CSN 135.punkta 135.4.apakšpunkts attiecas gan uz apstāšanos, gan stāvēšanu *(lietas 19.lapa)*.

[4] Saskaņā ar APL 114.panta pirmo daļu, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, trešā persona un šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts, tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā).

Tā kā ir saņemta *A.D.* piekrišana rakstveida procesam *(lietas 12.lapa)*, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punkts noteic, ka „par stāvēšanu vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem, uzliek naudas

sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā".

Minētā tiesību norma ir saistīta ar CSN 134.4.punktā norādīto, ka „aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m".

Pieteicējs izsaka iebildumus par faktu, ka attālums no novietotās automašīnas līdz 920.ceļa apzīmējumam ir mazāks kā 3 m, jo policijas darbinieks nav veicis pienācīgus mērījumus, kas būtu atspoguļoti dokumentāli.

Vērtējot minēto pieteicēja argumentu kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, tostarp, fotogrāfijām, kas uzņemtas notikuma vietā 2009.gada 25.maijā, plkst. 12.42 *(lietas 30.lapa),* tiesa to noraida kā nepamatotu un pievienojas atbildētāja viedoklim, ka pārkāpums konkrētajā gadījumā ir acīmredzams.

Tiesai, iepazīstoties ar fotogrāfijām, nav šaubu par to, ka attālums starp pieteicēja automašīnu un 920.ceļa apzīmējumu nesasniedz 3 metrus. No fotogrāfijām, kas uzņemtas dažādos rakursos, ir redzams, ka attālums no pieteicēja automašīnas līdz 920.ceļa apzīmējumam nav pietiekams, lai pa to brauktu citi transportlīdzekļi *(lietas 30.lapa, fotogrāfija plkst.12.49.09)*. Tāpat, vērtējot pieteicēja automašīnas platumu salīdzinājumā ar brīvo ielas daļu līdz 920.ceļa apzīmējumam, ir redzams, ka tas būtiski neatšķiras. Pieteicēja automašīna ir BMW 530, dīzeļdegviela. Ieskatoties šādu automašīnu tehniskajā specifikācijā, ir redzams, ka automašīnas platums ir 1846 mm jeb 1,846 m (http://www.bmw.com/com/de/newvehicles/5series/sedan/2007/allfacts/engine /engine_data.html), bet ne 2 un vairāk metru. Savukārt, ja attālums starp pieteicēja automašīnas kreiso spārnu un ietvi atbilst attālumam starp pieteicēja automašīnas kreiso spārnu un 920.ceļa apzīmējumu, tad ir saprotams, ka šis attālums nevar būt un nav 3 m plats. Mērījumi būtu veicami tajā gadījumā, ja lietas izskatītājam vai tiesai pastāvētu šaubas par attālumu, proti, vai tur ir 2,85 m vai 2,95 m. Taču šajā gadījumā šaubu par attālumu nav un atbildētāja darbinieka sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.D57 107596336 *(lietas 29.lapa)* kopā ar uzņemtajām fotogrāfijām ir pietiekams pierādījums par CSN noteiktā attāluma neesamību automašīnas atrašanās vietā.

[7] Pieteicējs kā argumentu nepamatotai sodīšanai ir norādījis faktu, ka Lēmuma pamatojumā norādīts LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 6.punkts, kas paredz atbildību par stāvēšanu, bet pieteicējs konkrētajā vietā ir bijis tikai apstājies, lai izlaistu uz tiesu atvesto kolēģi un palīdzētu viņam uznest mapes.

Vērtējot šo argumentu, tiesa konstatē, ka pieteicēja apgalvojums par kolēģa atvešanu un 5 vai 6 mapju nešanu nav apstiprināts ar lietā esošajiem pierādījumiem, kā to noteic Administratīvā procesa likuma 161.panta pirmā daļa.

Taču arī tajā gadījumā, ja pieteicējs pēc automašīnas novietošanas būtu devies nest mapes, šāda rīcība neatbilst tiesību normās noteikto jēdzienu „apstāšanās" un „stāvēšana" izpratnei.

CSN 1.4.punkts nosaka: „apstāšanās – transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas nepārsniedz piecas minūtes, ja tā ir nepieciešama pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī vai izkāpšanai no tā, kravas iekraušanai transportlīdzeklī vai izkraušanai no tā", bet CSN 1.40.punkts nosaka: „stāvēšana – transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai

izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā."

Tātad, lai transportlīdzekli uzskatītu par apstājušos, ir jāpastāv *vienlaicīgi* diviem sekojošiem nosacījumiem:

1) automašīna apturēta uz laiku, kas nav ilgāks par piecām minūtēm, un
2) automašīna apturēta pasažieru uzņemšanai vai izlaišanai vai arī automašīna apturēta kravas iekraušanai vai izkraušanai no tās.

Ja iztrūkst kaut viens no šiem nosacījumiem, automašīnu nevar uzskatīt par apstājušos, bet gan par novietotu stāvēšanai.

Savukārt, automašīnu var uzskatīt par novietotu stāvēšanai, ja faktiskie apstākļi atbilst *vismaz vienam* no sekojošiem nosacījumiem:

1) automašīna apturēta (arī uz laiku, kas mazāks par 5 minūtēm), bet tas nav saistīts ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā;
2) automašīna apturēta uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

Abas minētās definīcijas nav pretrunā viena otrai, bet skaidri definē apstāšanās un stāvēšanas robežas, proti, kurā brīdī uzskatāms, ka automašīna novietota stāvēšanai. Tātad, lai automašīnu uzskatītu par apstājušos, ir jānotiek darbībai, proti, pasažieru izkāpšanai vai iekāpšanai vai arī kravas izkraušanai vai iekraušanai, taču ja automašīna ir apturēta kaut vai uz vienu minūti, bet tai pat laikā apturēšanas iemesls nav nepieciešamība izlaist vai uzņemt pasažierus vai arī izkraut un iekraut kravu, tad tā ir uzskatāma par automašīnas stāvēšanu.

Gan pasažiera iekāpšana un izkāpšana, gan kravas iekraušana transportlīdzeklī vai izkraušana no tās ir saistāma ar aktīvu darbību, proti, piecu minūšu laikā pasažieris izkāpj vai piecu minūšu laikā tiek izkrauta krava un transportlīdzekļa vadītājs dodas tālāk, turpinot braukt pa iecerēto maršrutu.

Tāpat šī aktīvā darbība ir skatāma un vērtējama kopsakarā ar pašu izkraujamo vai piegādājamo kravu.

Pieteicējs ir norādījis, ka uz tiesu atvedis kolēģi un 5 vai 6 dokumentu mapes. Pasažiera izkāpšanu vai kravas (dokumentu mapju) izkraušanu policijas darbinieks nav fiksējis. Savukārt attiecībā uz dokumentu mapēm norādāms, ka tās nav atzīstamas ne par īpaši smagu, ne lielgabarīta, ne arī tik specifisku kravu, lai pieteicējam nebūtu bijis iespējams novietot transportlīdzekli stāvēšanai atļautā vietā un tad nogādāt mapes tiesā.

Tā kā pārkāpuma laikā un vietā nav fiksēta ne pasažieru iekāpšana vai izkāpšana, ne kravas iekraušana vai izkraušana, ne arī vadītāja klātbūtne, tad nav pamata atzīt, ka notikusi „apstāšanās".

Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka atbildētājs pareizi ir novērtējis tiesiskos un faktiskos apstākļus un pieņēmis atbilstošu Lēmumu, saucot pie atbildības pieteicēju par automašīnas novietošanu stāvēšanai.

[8] Ar Lēmumu pieteicējam noteikts naudas sods Ls 30 saskaņā ar LAPK $149.^{10}$ panta piektās daļas 6.punktu.

Jautājumā par administratīvā naudas soda apmēru tiesību norma ir imperatīva, kad, pastāvot noteiktiem faktiskajiem apstākļiem, ir iespējamas tikai viena veida stingri noteiktas tiesiskās sekas, proti, par transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai vietā, kur attālums no brauktuves nepārtrauktā ceļa apzīmējuma līnijas līdz apturētajam transportlīdzeklim ir mazāks par trim metriem, piemērojams naudas sods Ls 30.

Iestādei šajā gadījumā netiek piedāvātas nedz vairākas rīcības iespējas, nedz arī piešķirta noteikta rīcības joma. Līdz ar to likumdevējs nav arī piešķīris iestādei tiesības veikt lietderības apsvērumus ar mērķi radīt individuālus lēmumus un Lēmums par administratīvo sodu – naudas sods Ls 30 apmērā – pieteicējam ir uzskatāms par obligātu administratīvo aktu, jo piemērojamā tiesību normā noteikts, ka, pastāvot noteiktiem faktiskajiem apstākļiem, izdodams konkrēta satura administratīvais akts, kas nodrošina arī LAPK 22.pantā noteiktā administratīvā soda mērķa sasniegšanu.

[9] Pieteikuma papildinājumos kā papildus prasījums ir izteikts lūgums par Ls 30 apmaksu. Sākotnēji tiesa norāda, ka minētais prasījums nav uzskatāms par patstāvīgu prasījumu Administratīvā procesa likuma 184.panta izpratnē, bet gan izlemjams saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 253.panta otro daļu, kas noteic, „ja nepieciešams, it īpaši ja pirms administratīvā akta atcelšanas vai atzīšanas par spēkā neesošu uzsākta tā izpilde, tiesa spriedumā norāda, kādā veidā iestādei jānovērš uzsāktās izpildes sekas, un uzdod iestādei šajā nolūkā noteiktā termiņā veikt konkrētas darbības".

Ņemot vērā, ka tiesa ar šo nolēmumu prasījumu par Lēmuma atcelšanu noraida, tad attiecīgi tai nav pamata uzdot iestādei novērst uzsāktās izpildes sekas. Līdz ar ko šis pieteicēja lūgums nav pamatots un ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251., 289. – 291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta 1.punktu Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *A.D.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 30.jūnija lēmuma Nr.D57/10-6/2621 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese /paraksts/ E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvā rajona tiesas
tiesnese _____E. Apīne
Rīgā, 2010.gada 29.jūlijā